

Posudek na diplomovou práci

Michaely Munkové

ŽIDOVSKÉ INSTITUCE A STÁTNÍ SPRÁVA V LETECH 1945 - 1956

V předložené diplomové práci se autorka zabývá situací Židů v Československé republice a židovskými institucemi v časovém rozmezí 1945 - 1956. Po úvodní kapitole, v níž diplomantka podává stručný přehled důležitých aspektů vývoje v poválečném Československu přechází přímo k vlastnímu tématu své práce. Nejprve pojednává o činnosti obnovených židovských náboženských obcí a židovských spolků. Co se týče činnosti židovských náboženských obcí poukázala autorka správně na skutečnost, že jejich činnost byla rozsáhlejší a zdaleka se nesoustředovala pouze na náboženský život. Podkapitola nazvaná „Židovské spolky“ by spíše měla mít označení Židovské organizace na území Československé republiky. V této pasáži totiž autorka podává přehled a stručnou charakteristiku aktivit řady významných mezinárodních židovských organizací, které, jak uvádí, částečně působily již v předválečném Československu. Poválečný antisemitismus na Slovensku, jemuž je věnována 3.kapitola, je dokumentován na konkrétních případech protižidovských vystoupení po roce 1945. Zde je zajímavý zápis z jednání vlády, dokumentující postoje ministrů k těmto událostem. Problematika Slovenska a postavení Židů je zde pouze naznačena, zasloužila by si podrobnější pojednání, které by však překročilo rámeček předložené práce. Velmi zajímavá fakta jsou uvedena v pasáži zneužívání Benešových dekretů proti Židům. Autorka zde zejména poukazuje na problém těch Židů, kteří se hlásili k německé nebo maďarské národnosti. S tím byly spojeny i problémy restitucí. Za jednoho ze zastánců požadavků Židů v Československu byl považován prezident E. Beneš, ale odrazem složitosti doby je naznačena reakce E. Beneše (s.66) na informaci o událostech na Slovensku a ve Varnsdorfu. Především s přihlédnutím k situaci na Slovensku bych volila opatrnější formulaci, že oficiální státní orgány neprosazovaly zjevnou antisemitskou politiku, avšak

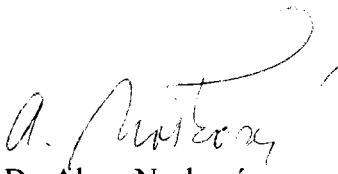
mnohá opatření i projevy jednotlivých politiků by bylo možno považovat za latentní projevy antisemitismu. Svědčí o tom i fakta, která autorka uvádí v 5.kapitole zabývající se restitucemi židovského majetku.

Kapitoly 6. a 7. jsou věnovány problematice židovského vystěhovalectví v poválečných letech a vztahům mezi Československem a státem Izrael do roku 1948. Tento významný fenomén ve vztazích mezi Československem a Izraelem působí a ovlivňuje je až do současnosti.

Hodnocení.

Předložená diplomová práce Michaely Munkové je založena na rozsáhlém využití archivních materiálů a na rozsáhlém výboru existující literatury ke zvolenému tématu. Velmi pozitivně hodnotím to, že autorka v úvodu tyto použité prameny a literaturu stručně charakterizuje. V práci je uvedena řada údajů, které dosud nebyly publikovány. Zajímavé materiály shromáždila autorka v přílohách, které práci vhodně doplňují. Také po stránce formální odpovídá diplomová práce Michaely Munkové všem požadavkům. Práci hodnotím kladně a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 1. června 2007

PhDr. Alena Nosková